

ČESKÁ VLÁDA NESMÍ ROZVOLNIT! POKYNY A PŘÍKAZY OD MERKELOVÉ A Z BRUSELU JSOU JASNÉ. BABIŠ JE VYDÍRÁN HROZBAMI ZÁSAHŮ PROTI AGROFERTU A TRPÍ ZA TO 10 MILIONŮ ČECHŮ

- CZ24 News | 29. ledna 2021

ČESKO: Vláda jedná o dalším zpřísnění proticovidových opatření v Česku. Prezident České stomatologické komory Roman Šmucler soudí, že rozvolnění není možné kvůli strategii, kterou naznačují země Evropské unie v čele s Německem. Jak Šmucler řekl, Německo se rozhodlo, že nebude sdělovat termín ukončení lockdownu, a spoléhá na to, že svým průmyslem ufinancuje náklady uzávěry

V posledních čtrnácti dnech jsme slyšeli, že se možná otevrou vleký, že přijde rozvolnění. Včera před nás předstoupil zachmuřený premiér Andrej Babiš (ANO), který řekl, že naopak nastane zpřísnění. Jaký pocit z toho máte, jak to psychicky dopadne na českou veřejnost?

Dostal jsem jako jeden z hlavních odborníků přes medicínu v Evropské unii pokyny v tom smyslu, jak Evropská unie bude pokračovat dál. A ta strategie je čekat na proočkování a řekněme zpřísnovat opatření. To jsme asi všichni viděli na poměrně razantním postupu Německa ke svým sousedům v době Vánoc a po Vánocích. A z Německa zní jasný hlas ani přibližně neříkat, kdy by se to mohlo otevřít s tím, že i klíčoví odborníci Německa se přou, zda se tak stane v červenci nebo na podzim. Zastal bych se české vlády, že nemá odvalu být jedinou zemí, která bude nějakým způsobem otevřená, a myslím, že v České republice existuje velká odvaha novinářů, zejména z těch médií levicově orientovaných, kteří projevují na jedné straně velkou obavu o některé lidi, ale hlavně je

strašně baví pořád dokola kampaň s covidem.

Kdyby v této situaci Česká republika jediná povolila, tak by se z premiéra určitě stal velký terč. Myslím, že Česká republika zpřísňuje systém PES, protože podle něho bychom měli rozvolňovat a hledat východisko v situaci, kdy Německo říká, že bude zpřísňovat, zavře na neurčito a i Izrael zpřísnil – tedy co vlastně udělat. Mezinárodní kontext je tady naprosto rozhodující a Česká republika má velmi málo šancí s tím něco udělat.

Vicepremiér Jan Hamáček řekl, že kdybychom my rozvolnili, naši sousedé vůči nám zpřísní.

Naši sousedé vůči nám moc zpřísnit nemohou, ale v situaci, ve které žije 99 procent obyvatel České republiky, je důležité, co se děje v Čechách. Jsou země, které doma lyžují, jsou země, kam si můžete jet zalyžovat, třeba Švýcarsko. Lidi zajímá, jestli fungují vleky, jestli bude fungovat ekonomika v České republice, a v tuto chvíli většinu České republiky asi nezajímá, jestli si mohou zajet do Německa do hotelu, či nikoliv. Řekl bych, že to není až tak důležitá věc jako u pendlerů – a tam už to o moc přísnější být nemůže, protože bez českých pendlerů by Německo mělo velký problém.

Pokud jde o Angelu Merkelovou, jak se na to dívají němečtí průmyslníci, kteří mají vždy v německém systému velké slovo?

Sleduji Německo detailně, hodně se mi to vyplatilo na jaře a vyplácí se mi to i nyní, protože na jaře, když se všichni dohadovali, co bude příští týden, říkal jsem, aby počkali ve středu na tiskovou konferenci Angely Merkelové. Ta vždy řekne, zda se bude přitahovat, nebo povolovat, načež v České republice vystoupil buď ten přísný, nebo ten hodný. Hodný byl většinou premiér a ten přísný byl někdo z epidemiologů, a v pátek se to stalo. Nyní také: i když vše vypadalo v České republice podle systému PES na jasné uvolňování, jakmile jsem viděl, že Angela Merkelová nechce ani říci přibližná data s tím, že zcela určitě bude zavřeno do Velikonoc, spíše do léta, pochopil jsem, že tomu tak prostě bude. A i když tady prohlášení českých politiků dlouho vyvolávala velké odezvy, tak jsem si říkal, že proti tomu nepůjdou.

Co se týká Německa, tam se to dělí do dvou táborů, jako se dělí celá západní civilizace. V Německu relativně dobře fungují fabriky, což je samozřejmě epidemiologicky absurdní – nejvíce lidí se nakazí doma a ve fabrikách, ale dovolují jim navštěvovat se doma a ve fabrikách. Mám spoustu známých v Německu, kteří dosud nebyli u tolika cizích lidí na návštěvě, protože dříve jezdili v zimě třeba do hotelu, ale teď tajně jedou k někomu na hory, o nichž ani nevěděli, že existují – například u Žitavy, kde to Němci nebrali jako hory a teď tam jezdí, nebo přejíždějí do České republiky, nebo Češi přejíždějí do Německa. Tyto věci jsou absurdní, ale Německo má stále dost průmyslových objednávek a fabriky jedou, takže se průmysl tváří, že se nic neděje – je to dobré, pojďme průmysl udržet a neriskujeme zpomalení fabrik kvůli tomu, že lidé jedou do Garmisch-Partenkirchenu na vleky. To nějak vyřešíme. Z toho našeho (*německého, pozn. red.*) ohromného průmyslu vyřešíme sanaci škod v pár lyžařských střediscích plus hospodské snadno. Německo není Rakousko...

Jaký je v tomto směru český postup?

Mému naturelu vyhovuje postup Švýcarska a i částečně Švédska, to znamená racionální opatření, u Švédska jsou výsledky zatemněné tím, že mají hodně domovů důchodců a měli hodně mrtvých, i když ne tolik jako my Češi. Švédsko má relativně velmi otevřený život, spousta věcí tam běží, ale běží s racionálními opatřeními.

Nejméně nakažení jsou u nás zubaři, protože ode mě mají nařízeno mít respirátory. Stomatologie běží normálně, nemá ekonomické škody, má malinko menší tržby a prodlužují se objednáci lhůty, protože pacienti nepřijdou kvůli covidu.

Podobně by asi mohlo běžet Švýcarsko, dokonce tady se říká, aby se na vlecích nedělaly fronty, ale ve Švýcarsku se dělají fronty, avšak mají speciální lyžařské respirátory, a co jsem viděl, během týdne byla jejich třetí generace. Provozovatel vleků to velmi přísně hlídá a kdyby jednoho člověka chytil, tak nejmenší běžná pokuta je 50 tisíc švýcarských franků, což je hodně přes milion korun. A oni fungují, fungovaly jim tam hotely, mohou i restaurace v hotelu, kde lidé sedí u jednoho stolu. Nemohou chodit někam jinam, ale koho by nakazili, když je rodina ve svém pokoji nebo sedí stále u jednoho stolu. Švýcaři, kde si lidé vládnou sami, protože je tam mnohem větší přímá demokracie, prostě na jednu stranu nechtějí být nemocní a umřít, ale na straně druhé chápou, že nejde úplně zničit život, čili mají velmi racionální opatření a ta se dodržují.

Jistě by šlo lyžovat u nás, když to jde ve Švýcarsku, ale nikoliv tak, že se v Praze vyhlásí opatření a každý na ně kašle. Museli by to kontrolovat sami provozovatelé. Myslím, že by mohla fungovat divadla a kina s namátkovými kontrolami a eventuální provinění budou přísně trestána, aby se to opravdu dodržovalo.

Ministr Jan Blatný operoval termínem „compliance“ - tedy přizpůsobení se veřejnosti opatřením a jejich akceptování. I premiér Andrej Babiš dával najevo, že přizpůsobení či akceptace už není. Jestliže se opatření ještě zpřísní a „compliance“ bude zároveň nízká, jaký tlak to vytvoří a co to může s veřejností udělat?

„Compliance“ je důležitá věc v medicíně, což víme například v léčbě vysokého tlaku. Máme na to skvělé léky, přesto mnoho lidí umírá, protože nemají „compliance“, prostě ty léky nepolykají. A to je obrovský problém medicíny - člověk může mít dobrou léčbu na cukrovku, ale léčbu nebere. Každý medik se už dnes na začátku učí o „compliance“ a ví, že „compliance“ vydrží nějakou chvíli sama o sobě. Jediné, čím se dá nahradit, je zvyk. Myslím, že to dělá Evropská unie, když spoléhá, že si na opatření lidé zvyknou, ačkoliv se dnes mluví o tom, že opatření nechtějí povolit vůbec.

V Japonsku ministerstvo zdravotnictví řeklo, že na covid umírá více lidí než na chřipku, pojďme tak opatření udržet navždy. Když se v Evropě s někým bavím, začnu debatu s lidmi, kteří mají sto procent platu jako úředníci, proč to tak vlastně nenechat navždy? Máte „compliance“, že s vámi lidé chvíli spolupracují a myslí si, že je to dobré a jediná šance je nahradit „compliance“ zvykem. U vysokého tlaku potřebujete, aby pacient týden, čtrnáct dní bral pilulky, protože chce, aby se z toho stal rituál jako u čištění zubů.

Myslíte si, že si Češi na tato pravidla proti covidu zvyknou?

Myslím, že ne, protože to má několik různých rovin. Tady se na rozdíl od Německa, kde to funguje lépe, vše hodně měnilo. Když máte „compliance“, tak někdo musí vzít řešení za své a věřit mu, pak si na něj zvykne. My jsme to už tolikrát změnili, že v tuto chvíli je tato „compliance“ ztracená. „Compliance“ funguje spontánně ve chvíli, kdy se zhorší čísla, což ukazuje, že by ta opatření zdaleka nemusela být tak přísná, protože lidé reagují rozumně. Když se dozvědí, že stoupá počet lidí v nemocnicích, vidíte i na ulici, že se lidé chovají jinak. Když čísla začnou padat a vláda začne mluvit o zpřísnění, tak na to lidé ostentativně kašlou.

Zmínil jste nemocnice, mluví se o tom, že kapacita přeteče, nastane katastrofa a nedostanete ošetření třeba po dopravní nehodě... jde o tak masivní problém, jak Ministerstvo zdravotnictví tvrdí? Nebo se to nějakými přesuny a reorganizací dá zvládnout, kdyby se situace ještě zhoršila?

Mně vadí a trestal bych všechny debaty o tom, že se někde bude dělat triáž (*z francouzštiny, třídění pacientů podle závažnosti stavu, pozn. red.*), spousta doktorů se dopustila hrozné věci a řekla, že v nějakých nemocnicích nebudou moci poskytnout péči. Rozjela se panika, která vedla ke zhoršení

stavu a smrti lidí, kteří by nemuseli zemřít. Podstata věci je počítat. České zdravotnictví má asi 70 tisíc postelí včetně následné péče. Částečně lidé, kteří leží v nemocnicích, potřebují následnou péči nebo domov důchodců, jsou bezpříznakoví nebo jsou i negativní na covid, ale stále v nemocnici zůstávají, protože rodina chtěla dědečka do nemocnice. Dědeček dostal covid, už je zdravý, konečně se podařilo ho dostat do nemocnice a rodina by ráda, aby tam byl další tři roky, protože je dědeček někde sám a je těžké se o něj starat. Jakmile je v nemocnici, jsou všichni spokojení. Nemocnice dostává platby, pokud je dědeček relativně zdravý, neobtěžuje personál a rodina má vyřešený problém. Jinak se u něj v rodině museli střídat, třikrát týdně za ním musel někdo přijet, teď je v nemocnici. Tedy máte 70 tisíc lůžek a je na nich šest tisíc pacientů...

Ale jsou i jiné hospitalizace než jen covidové...

Já souhlasím s tím, co říká ředitel Ludvík (*Miloslav, ředitel pražské Fakultní nemocnice v Motole, pozn. red.*), že prostě nejsou covidoví a necovidoví pacienti, takže nejsou kapacity na covid a necovid. Je třeba trochu počítat s kapacitami na covid, ale největší chyba, která se v českých médiích děje, že se počítá, když má nemocnice jedno lůžko, než se mu vyčerpá kapacita na covid. Pak prostě poskytne jiné oddělení, udělá z něj místo pro lehčí pacienty s covidem a bude to. Zdravotnictví by to mělo zvládnout, řekl bych, že velmi mnoho pro to udělal profesor Černý (*Vladimír, náměstek, pozn. red.*), což je z odborníků nyní nejlepší člověk na Ministerstvu zdravotnictví, nechci hodnotit ministra, a ten je schopen dělat převozy. Česká republika má ohromnou kapacitu – když se to bude dobře řídit, dají se v České republice pacienti převážet a lokální nemocnice se dají substituovat.

V tuhle chvíli by nebyl problém a všichni by jen tleskali, kdyby Ministerstvo zdravotnictví přišlo s nějakým průhledným systémem, který by ukazoval současnou kapacitu, ale i třeba jak je to s transporty. Veřejnost by se uklidnila. Zdravotnictví je stavěné na situaci, kdy by covid udeřil tak, jak jsme zvyklí. Tedy bez prodlužování karanténami a podobně, obvykle to trvá tři měsíce a má to hrozný vrchol.

Případně můžete epidemii rozložit na čtyři pět měsíců... my jsme to pozoruhodně rozložili do dvanácti měsíců, ale počet lidí, kteří skončili v nemocnici, se dá docela dobře spočítat. Čili kdybych byl v České republice hodně pesimistický, tak největší pesimisté říkají, že covid dostane 80, 90 procent obyvatel, někdo říká méně. Kdybych byl velký pesimista a dostalo ho 90 procent obyvatel, což se skoro nikdy u podobných nemocí nestane, půjde o devět milionů lidí. A jestliže známe procento hospitalizací – dvě, tři procenta a ta klesají, protože více a více lidí má biologickou kapacitu –, mohu si spočítat, kolik lidí bylo a kolik jich ještě bude. A to se od zdravotnictví čeká, že v tuto chvíli pomůže České republice, celou věc zvládne a nebude to o emocích. A když uvidíme, že se k té kapacitě blížíme, můžeme šlápnout na brzdu.

A novináři často nechápou, že Česká republika dobře dělala systém brzda – plyn. To je největší nepochopení – všichni mluví o stabilní strategii – pravděpodobně stále zavřeno. Ale naopak typické pro epidemii je styl brzda – plyn a držet ji regionální, když má nemoc regionální charakter.

Praha je už skoro na stupni 3, proč tady něco brzdit, když mohou fungovat vysoké školy a tak dále? A když se budeme blížit pětce, můžeme na brzdu šlápnout. Můžeme brzdu uvolnit hned, měli jsme v Praze prázdnou a řešili jsme, že 300 kilometrů v Uherském Hradišti je plná nemocnice. Pak se to uklidnilo a zase jsme řešili, že 160 kilometrů odsud je plná nemocnice v Chebu, ale proč je Praha zavřená? Proč takhle tvrdě, proč nefungují vysoké školy, kdy je riziko relativně malé a medikům se dá vysvětlit, že nemají jít ze školy k babičce do LDNky? Podle mne bychom to měli řešit lokálně stylem brzda – plyn, a to razantněji. Jestliže byla situace tragická v Uherském Hradišti, tak lze v okrese udělat zákaz vycházení, pokud se v okrese schyluje k něčemu špatnému. Ale jaký má smysl zakázat vycházet v devět hodin v Praze?

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz>